

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Sučanskej a členov senátu JUDr. Emila Franciscyho a JUDr. Eleny Siebenstichovej, v právnej veci žalobcu **S. P., s.r.o.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpeného JUDr. T. K., s.r.o., so sídlom v B., IČO: X., proti žalovanému **R., spol. s r.o.**, so sídlom v B., IČO: X., o zaplatenie **6 626,37 € (199 626,10 Sk)** s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 7 C 25/1999, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. júna 2008, sp. zn. 9 Co 145/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **z a m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III rozsudkom z 12. februára 2007, č.k. 7 C 25/1999-257 konanie v časti príslušenstva vo výške 3 % zo sumy 199 626,10 Sk od 16. februára 1998 do zaplatenia zastavil, žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 149 111,30 Sk so 17,6 % úrokom z omeškania ročne od 16. decembra 1998 do zaplatenia; v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že v konaní bolo preukázané, že účastníci uzavreli 19. decembra 1997 leasingovú zmluvu

č. X., na základe ktorej bol žalovanému 23. decembra 1997 odovzdaný predmet leasingu, ktorým bolo osobné motorové vozidlo S. T. 1,9 Tdi a žalovaný sa zaviazal riadne a včas uhrádzať leasingové splátky, ako i že predmet leasingu bol v čase od 15. do 16. februára 1998 odcudzený. Vychádzajúc zo Všeobecných podmienok k leasingovej zmluve (bod 9. písm. a/) ustálil, že leasingová zmluva zanikla 15. decembra 1998, nakoľko žalobca až v liste z tohto dňa žalovanému oznámil odcudzenie predmetu leasingu a že od tohto dňa nemožno od žalobcu požadovať plnenie záväzku v zmysle leasingovej zmluvy, nakoľko plnenie z dôvodu odcudzenia predmetu leasingu sa pre žalobcu stalo trvale nemožným (§ 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Preto v súlade s bodom 9. Všeobecných podmienok k leasingovej zmluve priznal žalobcovi rozdiel v sume 149 111,30 Sk, k výpočtu ktorého dospel týmto spôsobom: „Súd teda pri samotnom výpočte (existencia leasingovej zmluvy od 23.12.1997 do 15.12.1998), pri leasingovej hodnote predmetu leasingu vrátane DPH – 896.847,- Sk, a odpočítaní nadobúdacej ceny motorového vozidla 593.000,- Sk, dostal sumu 303.847,- Sk (sumu, ktorú mal odporca získať za tri roky vrátane DPH). Pri výpočte 2x 365 dní a 1x 366 (prestupný rok) mal trvať nájom 1 078 dní (doba leasingu), leasing bol však ukončený predčasne ku dňu 15.12.1998, teda trval len 356 dní.

1 078 dní (doba plánovaného leasingu)..... 303.847,- Sk (plánovaná suma odporcu)
356 dní (skutočná doba leasingu)..... X

$X : 303.847 = 356 : 1\ 078$

$X = 303.847 \times 356 / 1\ 078 = 100.342,80$ (za 356 dní)

Teda 272.384,10 Sk mínus 100.342,80 Sk = 172.041,30 Sk mínus 22.930 Sk (spoluúčasť) = 149.111,30 Sk, do ktorej výšky súd návrhu vyhovel a vo zvyšku návrh aj s príslušenstvom zamietol. Súd teda od leasingovej ceny predmetu leasingu vo výške 896 847,50 Sk odpočítal jeho nadobúdajúcu hodnotu (vrátane DPH) čím dostal sumu, ktorú mal odporca získať v prípade riadneho skončenia leasingovej zmluvy po 3 rokoch (v ktorej sume sú zahrnuté všetky súvisiace náklady leasingovej spoločnosti vrátane poistenia predmetu leasingu), teda za 1 078 dní nájmu od navrhovateľa, pričom pri skutočnej dobe nájmu 356 dní (od 23.12.1997 do 15.12.1998) mal navrhovateľ uhradiť odporcovi 100.342,80 Sk plus spoluúčasť na poistení 22.930 Sk, a po odpočte týchto súm z už uhradenej prvej splátky vrátane akontácie 272.384,10 Sk, zostáva suma 149.111,- Sk, ktorú by mal vrátiť navrhovateľovi a ku ktorej ho i súd zaviazal⁴. O príslušenstve pohľadávky rozhodol podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Na odvolanie žalovaného proti výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bolo žalobe vyhovené, Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 12. júna 2008, sp. zn. 9 Co 145/2007 v spojení s opravným uznesením z 30. októbra 2008 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi 149 111,30 Sk so 17,6 % úrokom z omeškania ročne od 16. decembra 1998 do zaplataenia zmenil tak, že žalobu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 42 747 Sk trov konania. Odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že účastníci uzavreli 19. decembra 1997 leasingovú zmluvu č. X., predmetom ktorej bolo osobné motorové vozidlo S. T. 1,9 Tdi, že súčasťou tejto zmluvy boli Všeobecné podmienky k leasingovej zmluve, ako i že žalobca oznámil žalovanému odcudzenie predmetu leasingu až 15. decembra 1998. Nesúhlasil však so záverom prvostupňového súdu, že z dôvodu predčasného zrušenia leasingovej zmluvy z dôvodu odcudzenia predmetu leasingu prináleží žalobcovi finančné vyrovnanie vo výške ustálenej súdom prvého stupňa. Poukázal na práva a povinnosti vyplývajúce zo Všeobecných podmienok k leasingovej zmluve, ktorými sú účastníci leasingovej zmluvy viazaní, najmä záväzok žalobcu o znášaní rizika (nebezpečenstva škôd) spojeného s predmetom leasingu, vrátane odcudzenia predmetu leasingu, ako i na bod 12. písm. a/ Všeobecných podmienok k leasingovej zmluve, ktorý podľa jeho názoru subsumuje aj bod 9. písm. a/ týchto všeobecných podmienok. Takto dohodnuté zmluvné podmienky nie sú podľa jeho názoru v rozpore s účelom a poslaním leasingovej zmluvy. Keďže v danom prípade k zmene účastníkmi dohodnutých podmienok leasingu nedošlo, neboli dané dôvody pre vyhovieie žalobe, ktorou sa žalobca domáhal určitého finančného vyrovnania po zrušení leasingovej zmluvy dňom 15. decembra 1998. Na základe uvedeného rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti zmenil a žalobu zamietol (§ 220 ods. 1 O.s.p.). Výrok o náhrade trov konania odôvodnil § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Namietal, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), ako i že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Bol toho názoru, že odvolací súd nesprávne na danú vec aplikoval bod 12. písm. a/ Všeobecných podmienok k leasingovej zmluve a poukázal na to, že uvedené ustanovenie možno použiť len pri predčasnom zrušení zmluvy, pričom dôvody predčasného zrušenia zmluvy sú taxatívne uvedené v bode 10. týchto všeobecných podmienok. V danom prípade však k predčasnému zrušeniu zmluvy z dôvodov

uvedených v bode 10. Všeobecných podmienok k leasingovej zmluve nedošlo. Taktiež nesúhlasil s ustálením času skončenia zmluvného vzťahu dňom 15. decembra 1998 a v tomto smere poukázal na to, že notifikačnú povinnosť v zmysle bodu 5. písm. b/ leasingovej zmluvy si splnil, keď 16. februára 1998 urobil oznámenie o odcudzení predmetu leasingu na polícii a 18. februára 1998 nahlásil poistnú udalosť príslušnej poisťovni. Z uvedených dôvodov navrhol rozsudok odvolacieho súdu „zmeniť“, rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť a žalobcovi priznať náhradu trov konania.

Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu podľa § 242 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že dovolanie nie je opodstatnené.

V zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom však dovolací súd neposudzuje iba podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., zaoberal sa dovolací súd predovšetkým otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. O vadu takej povahy ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej

istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolateľ žiadnu z týchto väd nenamietal a vada uvedenej povahy nevyšla v dovolacom konaní najavo.

Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná (§ 242 ods. 1 O.s.p.), je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej príčinou je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní a dôsledkom nesprávnosť rozhodnutia vo veci samej. Hoci vadu tejto povahy dovolateľ nenamietal, bližšie ju však nekonkretizoval. Dovolací súd existenciu takejto vady nezistil.

Žalobca vychádzajúc z obsahu jeho dovolania namieta, že zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Finančný leasing (o ktorý ide aj v predmetnej veci) je záväzkovým vzťahom, ktorého podstatou je záväzok poskytovateľa leasingu (prenajímateľa) odovzdať príjemcovi leasingu (nájomcovi) na určitú dobu do užívania veci alebo inú majetkovú hodnotu a záväzok nájomcu uhradiť dohodnuté leasingové splátky. Počas doby nájmu je vlastníkom predmetu leasingu prenajímateľ (leasingová spoločnosť). Po ukončení nájmu má nájomca právo na kúpu predmetu leasingu za vopred dohodnutú kúpnu cenu.

V prípade finančného leasingu sa záväzky prenajímateľa obmedzujú len na finančné služby, t.j. na zabezpečenie veci, odovzdanie veci do užívania nájomcovi a predaj veci na konci leasingového vzťahu. Na nájomcu je už od počiatku leasingového vzťahu prenášaná

zodpovednosť za predmet leasingu a všetky povinnosti a riziká (nebezpečenstvo škôd) spojené s vlastníctvom a užívaním predmetu leasingu (údržba, dane, poistenie).

Z obsahu spisu nesporne vyplýva, že medzi účastníkmi bola 19. decembra 1997 uzavretá leasingová zmluva č. X. (ďalej len „leasingová zmluva“), predmetom ktorej bol nájom osobného motorového vozidla S. T. 1,9 Tdi (ďalej len „predmet leasingu“) nadobúdacej hodnoty 593 000 Sk, s dohodnutou dobou nájmu 3 roky a záväzkom nájomcu platiť za celú dobu nájmu dohodnuté nájomné. Neoddeliteľnou súčasťou tejto leasingovej zmluvy boli Všeobecné podmienky k leasingovej zmluve z 19. decembra 1997 [ďalej len „všeobecné podmienky“, (bod 5. písm. a/ leasingovej zmluvy)]. Ďalej je nesporné, že žalobca z nájomného za dohodnutú dobu nájmu 896 847,50 Sk zaplatil prvú splátku vo výške 272 384,10 Sk. Žalobca si predmet leasingu prevzal 23. decembra 1997 a v čase od 15. do 16. februára 1998 došlo k jeho odcudzeniu a na základe tejto poistnej udalosti bolo žalovanému poukázané poistné plnenie v sume 435 680 Sk.

Pri posudzovaní dôvodnosti uplatneného nároku treba vychádzať z obsahu leasingovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania a všeobecných podmienok, obsahom ktorých sú účastníci viazaní.

Časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené (§ 273 ods. 1 Obchodného zákonníka).

Odchylné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1 (§ 273 ods. 2 Obchodného zákonníka).

Z bodu 8. písm. a/ všeobecných podmienok vyplýva, že nebezpečie škody, zničenia a odcudzenia nesie nájomca od momentu prevzatia predmetu leasingu. Povinnosť platiť dohodnuté leasingové splátky a ostatné platby súvisiace s leasingom zostáva zachovaná naďalej.

V prípade úplného zničenia predmetu leasingu, končí zmluva v deň, kedy k takejto udalosti došlo. Odcudzenie predmetu leasingu je nájomca povinný okamžite písomne oznámiť prenajímateľovi, pričom sa zmluva považuje za zrušenú, odo dňa oznámenia, pokiaľ by nebol predmet leasingu behom jedného mesiaca znovu nájdený. Pokiaľ poistné plnenie prevýši sumu nesplatených splátok alebo ostatných platieb súvisiacich s leasingom, prenajímateľ tento rozdiel uhradí v prospech nájomcu do 15 dní (bod 9. písm. a/ všeobecných podmienok).

Z vyššie uvedených ustanovení všeobecných podmienok možno vyvodit' jednoznačný záver, že účastníci leasingovej zmluvy si upravili spôsob vzájomného vyporiadania vzťahu po jeho zániku z dôvodu odcudzenia predmetu leasingu. Takto dohodnuté zmluvné podmienky nie sú ani podľa názoru dovolacieho súdu v rozpore s účelom a poslaním leasingovej zmluvy a sú pre účastníkov zmluvy rovnako a bezpodmienečne záväzné. Ich záväznosť mohla zaniknúť len spôsobom vyplývajúcim zo zmluvy alebo zo zákona; v danom prípade, ako správne konštatuje aj odvolací súd, k zániku dohodnutých podmienok ani k ich zmene nedošlo, a preto treba pri posudzovaní danej veci z takto dohodnutých zmluvných podmienok vychádzať.

Z uvedeného teda možno jednoznačne vyvodit', že aj v prípade odcudzenia predmetu leasingu bol nájomca povinný platiť dohodnuté splátky. Len v prípade, ak by poistné plnenie prevýšilo sumu nesplatených splátok alebo ostatných platieb spojených s leasingom, vznikla by prenajímateľovi povinnosť tento rozdiel uhradit' v prospech nájomcu v lehote 15 dní (viď bod 9. písm. a/ všeobecných podmienok).

Vzhľadom na takto dohodnutú úpravu spôsobu vzájomného vyporiadania po zániku leasingovej zmluvy z dôvodu odcudzenia predmetu leasingu a nespornú skutočnosť, že poistné plnenie poskytnuté prenajímateľovi X. poisťovňou, a.s. neprevýšilo sumu nesplatených splátok, žalobcom uplatnený nárok, ktorým sa domáhal zaplatenia rozdielu medzi zaplatenou prvou splátkou a cenou prenájmu za čas do zániku leasingovej zmluvy nie je dôvodný.

Pokiaľ žalobca v dovolaní namieta aj čas ukončenia leasingovej zmluvy v dôsledku odcudzenia predmetu leasingu ustáleného odvolacím súdom ako i súdom prvého stupňa na 15. december 1998 (ktorý podľa jeho názoru nastal 16. februára 1998, resp. 18. februára 1998,

keď oznámil odcudzenie predmetu leasingu polícii a poistnú udalosť príslušnej poisťovni), poukazujúc na § 273 ods. 2 Obchodného zákonníka a na bod 5. písm. b/ leasingovej zmluvy, túto jeho námietku dovolací súd nepovažuje za dôvodnú. Dovolací súd zistil, že podmienka uvedená pod bodom 9. písm. a/ všeobecných podmienok nie je v rozpore s dojednaním uvedeným v bode 5. písm. b/ leasingovej zmluvy; v oboch prípadoch je stanovená povinnosť nájomcu oznámiť krádež predmetu leasingu bezodkladne, okrem iným tam uvedeným orgánom, aj prenajímateľovi. Nakoľko podľa bodu 9. písm. a/ všeobecných podmienok bolo dohodnuté, že zmluva sa v dôsledku odcudzenia predmetu leasingu zrušuje oznámením tejto skutočnosti prenajímateľovi a v konaní bolo nesporne preukázané, že žalobca takéto oznámenie vo vzťahu k prenajímateľovi urobil až listom z 15. decembra 1998, dovolací súd záver odvolacieho súdu o zániku zmluvného vzťahu dňom 15. decembra 1998 považuje za správny a zodpovedajúci výsledkom vykonaného dokazovania.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že žalobca neopodstatnene napadol rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nespočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a keďže neboli zistené ani ďalšie dôvody uvedené v § 241 ods. 2 O.s.p., ktoré by mali za následok nesprávnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zamietol.

V dovolacom konaní (procesne) úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. decembra 2010

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková